

Theodor Storm,
Fore

tradukita de Manfredo Ratislavo

La erikejo kuŝas en
la varma tagmezsuna brilo;
kaj ĉirkaŭ la ŝtontomboj jen
ruĝbrilo flugas tra l' trankvilo.³
La herboj floras, la odor'
en la aeron ŝvebas sor.

Skaraboj hastas tra l' herbar'
en siaj bluaj kirasetoj,
pendigas sin la abelar'
ĉe l' de l' erik' sonoriletoj.⁴
Svingiĝas birdoj tra l' aer' –
alaŭda kant' en la eter'.

Prilumigite de la sun'
kaduka staras jen kabano,
rigardas el la pordo nun
abelojn siajn kamparano;
kaj lia filo apud li
eltranĉas fluton jen por si.

Vibradon de l' tursonoril'
apenaŭ aŭdas la oldulo,
ekdormas li en la trankvil',
fermiĝas sonĝe la okulo.
- Ne venis la malkvietec'
de l' nova temp' al ĉi solec'.

*Traduko de la Germana poemo "Abseits" de THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 2001-04.*

MR-348-1b / Arg-182-368 (2004-02-24 08:11:42)

Theodor Storm,
Abseits

Es ist so still; die Heide liegt
Im warmen Mittagssonnenstrahle,
Ein rosenroter Schimmer fliegt
Um ihre alten Gräbermale;
Die Kräuter blühn; der Heideduft
Steigt in die blaue Sommerluft.

Laufkäfer hasten durchs Gesträuch
In ihren goldnen Panzerröckchen.
Die Bienen hängen Zweig um Zweig
Sich an der Edelheide Glöckchen,
Die Vögel schwirren aus dem Kraut –
Die Luft ist voller Lerchenlaut.

Ein halb verfallen, niedrig Haus
Steht einsam hier und sonnbeschienen,
der Kätner lehnt zur Tür hinaus,
Behaglich blinzeln nach den Bienen;
Sein Junge auf dem Stein davor
Schnitzt Pfeifen sich aus Kälberrohr.

Kaum zittert durch die Mittagsruh
Ein Schlag der Dorf fuhr, der entfernten;
Dem Alten fällt die Wimper zu,
Er träumt von seinen Honigernten.
- Kein Klang der aufgeregten Zeit
Drang noch in diese Einsamkeit.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas THEODOR STORM (Teodoro Stormo, *1817-09-14 – †1888-07-04).*

Arg-182-367 (2004-02-24 08:05:12)

³aŭ: ruĝbrilo flugas en trankvilo.

⁴aŭ: al de l' erik' sonoriletoj.